

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 139/07
26.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Zoje Popović i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom suda Goranom Josifovim, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv tuženog Ministarstva rada, zapošljavanja i socijalne politike Republike Srbije, radi poništaja rešenja Odeljenja za upravne poslove u oblasti materijalnih davanja u socijalnoj zaštiti, br. 553-02-1044/2006-10 od 04.10.2006. godine, u predmetu dodatka za tuđu negu i pomoć, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 26.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva rada, zapošljavanja i socijalne politike Republike Srbije, Odeljenja za upravne poslove u oblasti materijalnih davanja u socijalnoj zaštiti, br. 553-02-1044/2006-10 od 04.10.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem tuženog i to stavom prvim dispozitiva poništeno je rešenje Centra za socijalni rad u Knjaževcu br. 06-553/2-336/2006 od 29.5.2006. godine i rešeno tako što je stavom drugim tužiocu prestalo pravo na dodatak za pomoć i negu drugog lica sa 31.3.1999. godine, dok je stavom trećim dispozitiva istog rešenja tužilac obavezan da primljeni iznos dodatka za negu i pomoć drugog lica za peirod od 01.4.999. do 30.4.2006. godine, u iznosu od 190.538,10 dinara, vrati Ministarstvu rada, zapošljavanja i socijalne politike, a preko računa Centra za socijalni rad u Knjaževcu.

Tužilac podnetom tužbom pobija zakonitost osporenog rešenja tuženog organa i u tom smislu je naveo da su pogrešni i preuranjeni zaključci upravnih organa da je odgovoran i dužan da vrati primljeni iznos od 190.538,10 dinara, po osnovu dodatka za negu i pomoć drugog lica. Ovo s toga, što upravni organi nisu saslušali tužioca kao stranku u postupku i u vezi s tim nisu utvrdili njegovu odgovornost, tim pre što je bio u stvarnoj zabludi, odnosno nije znao niti je mogao znati, kao neuk i nepokretan da prijavi nadležnom organu promenu koja je od uticaja za dalje ostvarivanje prava na ovu pomoć. Predložio je da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu, ostajući pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja predložio je da sud istu odbije.

Ispitujući zakonitost osporenog rešenja na osnovu čl. 39. st. 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), Vrhovni sud Srbije je ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari našao da je tužba osnovana.

Iz sadržine uvoda osporenog rešenja proizlazi da je isto doneo ministar rada, zapošljavanja i socijalne politike Republike Srbije, a na mestu za potpis službenog lica koje ga donosi označena je BB, načelnik Odeljenja za upravne poslove u oblasti materijalnih davanja u socijalnoj zaštiti sa naznakom P/O ministra, koja je ovo rešenje potpisala.

Po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, ovaj spor se za sada ne može raspraviti zbog toga što su u provedenom upravnom postupku povređena pravila postupka od uticaja na rešenje ove pravne stvari. Ovo s toga što je odredbom čl. 23 st. 2 Zakona o državnoj upravi ("Sl. glasnik RS" br. 79/05) propisano da ministar donosi rešenje u upravnim i drugim pojedinačnim stvarima, a odredbom čl. 57 st. 1 Zakona o socijalnoj zaštiti i obezbeđivanju socijalne sigurnosti građana ("Sl. glasnik RS" br. 36/91...115/05) propisano je da o žalbi protiv rešenja centra za socijalni rad, o pravima koja su ovim zakonom utvrđena kao prava iz okvira prava i dužnosti republike, rešava ministar za socijalna pitanja, dok je odredbom čl. 196. st. 3. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97 i 31/01) propisano da pismeno rešenje, između ostalog, sadrži potpis službenog lica koje donosi rešenje.

Kako osporeno rešenje nije potpisao ministar već drugo lice sa naznakom po ovlašćenju, a da u uvodu rešenja nisu označeni broj i datum tog ovlašćenja, to je po stavu Vrhovnog suda Srbije u provedenom upravnom postupku učinjena povreda pravila postupka iz odredbe čl. 197. st. 1. Zakona o opštem upravnom postupku, odnosno osporeno rešenje sadrži bitne nedostatke koji sprečavaju ocenu zakonitosti upravnog akta u materijalno-pravnom smislu.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je primenom odredbe čl. 41. st. 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) u vezi čl. 38. st. 2. istog Zakona, rešio kao u dispozitivu presude. Stoga će tuženi organ u ponovnom postupku otkloniti nedostatke u donošenju osporenog rešenja, na taj način što će postupiti po

.....
primedbama suda u pogledu postupka iz obrazloženja ove presude, a kojim je vezan u smislu odredbe čl. 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 26.12.2007. godine, U. 139/07

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Goran Josifov, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK